

ת"פ 11092/11 - מדינת ישראל נגד ריצרד יהודה רוזנברג (עוצר בפיוקח)

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 11-11-11092 מדינת ישראל נ' רוזנברג(עוצר בפיוקח)
תיק חיזוני: 465450/2016

בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
המאשימה מדינת ישראל
ע"י תביעות ירושלים
נגד ריצרד יהודה רוזנברג (עוצר בפיוקח) ע"י עו"ד בן יוסף
הנאשם

ההחלטה

עו"ד בן יוסף הגיע בקשה לעיון חוזר ביחס לפיקוח אלקטרוני המוטל על הנאשם מדצמבר 2016. נטען כי "הנסיבות השתוות" והוא מצין כי הנאשם, שהוכרע דיןו, צפוי להטלתASA בדרך של עבודות שירות. מלבד זאת נטען, כי מצבו של הנאשם קשה לנוכח הנסיבות מסוימים ללא כל טיפול או תמיכה מקצועית. המדינה מתנגדת לבקשתו ואף לקביעת דין בבקשתו שכן לטעמה לא השתוות הנסיבות, כלל לא ברור על סמך מבוססת ההערכה כי התקין יסתהים בעבודות שירות, ואם חלקו שינויו, אז הוא שה הנאשם הורשע והוא אינו נהנה מחזקת החפות.

דין הבקשה להידחות ברובה.

ראשית, יש ממש בנסיבות המדינה.

שנית, סעיף 25(א) לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה-מעצרים], התשנ"ו-1996 (**חוק המעצרים**) המעצרים קובע:

"52. (א) עוצר, משוחרר בערובה או טובע רשיי לפנות לבית המשפט בבקשתו לעיון חוזר, בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עבודות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה" **(ההדגשה נוספת).**

בעניינו אין מתקימת אף לא אחת מהעלויות המנווית בסעיף. בהקשר זה נאמר בבש"פ 7146/15 **נפטלביץ נ' מדינת ישראל** (מיום 5.1.2015): "דומה כי הדעה הרווחת בפסיכיה, דעה שאף אני שותפה לה, גורסת כי לא תתקבל החלטה בבקשתו לעיון חוזר מבלתי שהתקיים בה דין, אלא במקרים חריג שבהם שבוי באופן מובהק אין ولو ניצוץ ראשוני

עמוד 1

של התאמה לתנאים לקיומו של עיון חוזר.. זהו המקרה שלנו.

יחד עם זאת, הוואיל והנאשם מצוי במצוקה כפי שעולה מהודעת בא-כחו, ככל שהמשיב ימצא טיפול המתאים למצבו, איעתר לבקשה לאפשר לו לצאת לאותו טיפול בפיקוח מי מפקחיו בזמןם שיקבעו מראש, וכמוון שיטור לו לצאת לצרכים רפואיים, וזאת בהתאם להוראת סעיף 22(2) לחוק המעצרים.

לפיך הבקשה נדחתת, בהינתן האפשרות שציינתי לעיל.

המציאות תשלח החלטתי לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ח שבט תשע"ז, 14 פברואר 2017, בהעדך
הצדדים.